

1 פקודת גבול המכס

פקודה המיפה את כוחו של שר האוצר להכריז על גבול-מכס להבאת סחורות ולהוצאתן

1. השם הקצר

פקודה זו תיקרא פקודת גבול המכס.

2. סמכות של שר האוצר ליתן צו המשנה את הגבולות המדיניים של ישראל לצורך מסי מכס

(1) אם ימצא שר האוצר כי רצוי להכריז על קביעת גבול לצורך גביית מכס שיהא מצוי בתוך הגבולות המדיניים של ישראל, אלא שלא יהא ממש כאותם הגבולות, רשאי הוא להכריז בצו שמשעה שעברו סחורות את הגבול שנקבע באותו צו יהא דינו, לצורך חובת תשלום-מכס, כדין סחורות שהובאו לארץ או שהוצאו מתוכה:

בתנאי שיכול מנהל המכס, האקסייז והמסחר להתקין תקנות באישורו של שר האוצר המתירות להביא לארץ בלא תשלום מכס כל מיני מוצרים הגדלים או מיוצרים באזור שבין הגבולות המדיניים של ישראל ובין גבול המכס שנקבע כאמור.

(2) יכול שר האוצר באותו צו או בצו שיתפרסם אחר כך לקבוע את המקומות שיהיו המקומות היחידים שדרכם תוכל כל סחורה החייבת במכס לעבור את הגבול האמור ואת הדרכים שבהם תעבור אותה סחורה בדרכה למקומות אלה.

3. תושבי האזור שמחוץ לגבול המכס חייבים במסירת הודעה על כמויות הטבק שברשותם

כל הגר באזור שבין הגבולות המדיניים של ישראל ובין גבול המכס שנקבע בסעיף 2, והוא מגדל טבק, או שביום הינתן תוקף לצו שיוצא עפ"י סעיף 2 ימצא ברשותו טבק מעובד או לא מעובד, חייב, בתוך חמישה-עשר יום מיום הינתן תוקף לצו, להגיש הודעה למנהל המכס, האקסייז והמסחר ולציין בה את משקל הטבק שנמצא בידו באותו יום; אם אין האיש יודע קרוא וכתוב עליו למסור הודעת שתקיים ע"י עדים בפני פקיד ממשלתי.

4. עבירות ועונשין

(1) כל שאינו מוסר את ההודעה הנדרשת עפ"י סעיף 3 בתוך הזמן הקבוע או מוסר הודעה כוזבת, יאשם בעבירה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של מאה לירות או לשני העונשין כאחד, ונוסף על כך יוחרם כל טבק שנמסרה עליו ההודעה.

(2) כל סחורה שנמצאה בדרך לישראל או בדרך ממנה בניגוד לצו שניתן עפ"י סעיף 2, דינה כדין סחורה מוברחת בגדר פקודת המכס ותהא צפויה להחרמה, וכל סחורה אחרת השייכת לאותם בעלים והיא חלק מאותו המשלוח ואמצעי-ההובלה שמובילים בהם את כל המשלוח יהיו אף הם צפויים להחרמה.

(סוף הפקודה)

[1] ח"א", כרך א', עמ' (ע) 572, (א) 600.